ואימא שנה. שלריכה למלאות דפעמים [ל]יהיה שנ"ג ופעמים שנ"ד ופעמים שנ"ה: **מי מינין.** שנה לימים [ב]הכא כתיב עד מלאת [ג] ימי חדש הוא דמינין לימים ומשום הכי אמרינן דבשלשים של חדש אייר קרא אבל לא לשנה שאין מונין לה לימים אלא לחדשים:

מתני' אמר הריני נזיר אחת קטנה. לא תהא פחותה משלשים יום (ג) ואפילו אמר הריני נזיר יום אחד הרי זה נזיר ל' יום לפי שאין נזירות פחותה משלשים. או שאמר הריני נזיר אחת גדולה ואפילו אמר שתהא גדולה מכאן ועד סוף העולם הרי זה אינו נזיר אלא שלשים יום כדאמר בגמ' דאי אמר הכי משמע דאמר אריכא עליה הדא נזירות דשלשים [ג]כמכאן עד סוף העולם: **גמ' [ד]אם יש מהלך עד אותו מקום פחות משלשים יום הרי זה נזיר שלשים יום.** דלעולם אין נזירות פחות משלשים. ואם יש משם עד מקום פלוני יותר ממהלך ל' יום כגון ארבעים יום או נ' יום הרי זה נזיר כמנין הימים דהוי כמאן דאמר הריני נזיר עד מ' יום או עד נ': **ואמאי אימא הכא נמי.** כי אמר מיכן ועד מקום פלוני [ה] דמשמע כמאן דאמר אריכא לי הדא מילתא דנזירות דשלשים יום כמהלך נ' דמכאן ועד מקום פלוני: **אמר [ו]רבא.** התם ליכא למימר הכי דכשהחזיק בדרך כבר עסקינן דהוחיל והחזיק בדרך וקאמר מכאן ועד מקום פלוני מוכחא מילתא דאדעתא דליהוי נזיר כל זמן שיהא בדרך קאמר ועוד כיון דהחזיק בדרך ליכא למימר דאריכא ליה מילתא [ז]כמכאן ועד מקום פלוני דהא חזינן [ח]דלא אריכא ליה דרך דהחזיק בדרך כבר: וקפריך אמתני' גופא דמכאן ועד מקום פלוני **ולהוי כל פרסה ופרסה.** חד נזירות דדלמא האי דקאמר מכאן ועד מקום פלוני כל מנין פרסאות [ט]מכאן ועד מקום פלוני קבל עליו נזירות של [ד] [י] שלשים ויהא מגלח בסוף כל שלשים [יא] ויבא שלשה בהמות ואי הוה עד התם מאה פרסאות ליהוי נזיר מאה נזירות: **וליהוי כל אוונא ואוונא.** דאיכא ממקום פלוני עד כאן כאילו קבל עליה חדא נזירות לכל אוונא דאי הוו עשריס אוונות ליתייב בכל עשרים של שלשים שלשים דמילתא דעבידא היא דמנו אינשי אווני כמה אוונות יש מכאן ועד מקום פלוני דבכל מקום מנו אווני מחוז של כרך שכולן תלויין לכרך ולשם הסר תדיר ולשם פורעין המס. ואוונא לועזין בני אדם קונטריד"א וכמו תאנתה שילה (יהושע טז) וכמו תאנתה מי ישיבנה (ירמיה ג): יב[מי לא תגן. בכי האי גוונא: **הריני נזיר לעפר הארץ וכשיער ראשי הרי** יג[ה] **נזיר לעולם.** ומגלח אחת לשלשים יום דמשמע דאמר הרי עלי נזירות כמנין שיער ראשי יד]: **כל מילתא דאית ביה קילותא.** כגון מכאן עד מקום פלוני לא קתני דליהוי כמאן דמקבל עליה נזירות שיהא מגלח בסוף כל שלשים ושלשים אלא כמאן דמקבל עליה חדא נזירות אריכתא טו[ו] עד מקום פלוני: **והתניא.** דמסייע הריני נזיר כל ימי חיי וכו' (ז) טז[ואם] אמר הריני נזיר עד מאה שנה או עד אלף שנים אין זה נזיר עולם שיהא מגלח בסוף יז[ו] השלשים: **אלא נזיר לעולם.** דכחדא נזירות אריכתא דמי ואינו מותר בתגלחת כל ימיו. אבל היכא דלית ביה קילותא כגון כשיער ראשי וכחול היס דאין לדבר קיצבה איכא למימר דלהכי אמר הכי דנזירות הרבה קבל עליו כמנין שיער ראשו יח[ו] והוא מגלח אחת לשלשים יום: יט[**רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו.** איכא למימר דלמנין שערות קיבל עליו נזירות הרבה ולכך מגלח אחת לשלשים אבל כ[אוונא ופרסי ליכא למימר הכי דהא ליתנהו מובדלות זו מזו דסדנא דארעא חד הוא איכא למימר חד נזירות אריכתא קיבל עליו כשיעור הימים שמיכן עד מקום פלוני: **גבי יומי נמי.** כי אמר כמכאן עד מקום פלוני אימא נמי כמנין הימים קיבל עליו נזירות של כא[ו] שלשים דהא יומי מיפסקי מהדדי כדכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: **הכא.** דכתיב קרא יום אחד לאו משום כב[ו]דאיפסקו מהדדי אלא האי דקאמר שהוא יום אחד כג[ו]דקיימא לן דליליא ויממא חד הוא שהלילה הולכת אחר היום ולעולם לא מיפסקי מהדדי ומשום הכי ליכא למימר כדאמרינן אלא חדא נזירות אריכתא כמיכן ועד מקום פלוני קיבל עליו: **רבא אמר נמה לך לאקשויי כולי האי שאני הכא.** טעמא מאי אמר כמ"ד אריכא לי מילתא (ז) כד[מיכן ועד סוף העולם ואינו נזיר אלא שלשים דהא דמשמע חדא נזירות היא בלבד הוא דקאמר והוחיל דקאמר דחדא לא אפשר דלא כה[ו]אמרינן דהכי משמע האי דקאמר מיכן ועד סוף העולם (ח) כו[ו] אבל היכא דקאמר מיכן ועד מקום פלוני ולא אמר אחת לא אפשר דאמינא לך דקביל עילויה בגיר כז[ו]דמהלך הימים דאיכא מאותו מקום עד אותו מקום פלוני: **מתני' אמר הריני נזיר ויום אחד.** (ט) זיר שתי נזירות דכיון דאמר הריני נזיר חיילא עליה נזירות דאשונה וכי הדר ואמר כח[ו]יום אחד או שנה אחת או אחת ומאה שבנזירות חיילא עליה נזירות שניה וחייב שתים כט[ו] דקאמר ועוד מאה דכי אמר הריני נזיר אחת אל עליו נזירות אחת וכי חזר ואמר ומאה אל עליו נזירות שניה אבל אם אמר הריני נזיר שלשים ואחד או שלשים ושתים ל[ו] כיון שפירש אינו נזיר שתים אלא כמנין הימים שקבל עליו: **גמ' למה לי למיתנא כל הני.** דמחייב בה בנזירות שתים ליתני חדא ומינה ידענא לאחריני: **לריבי.** דאי הוה תני הריני נזיר ויום אחד הוה אמינא הכא הוא דאמרינן דמחייב בשתי נזירות דכי אמר הריני נזיר חיילא עליה נזירות לא[ו] והאי דהדר ואמר ויום אחד אדעתא דנזירות אחריתי קאמר ליה לפי שאין נזירות ליום אחד דהוי כמאן דאמר הריני נזיר יום אחד דחיילא לא[ו] עליה נמי נזירות שלשים: **אבל כי אמר הריני נזיר ושעה אחת.** אימא דתיהוי כמ"ד שלשים ואחד קמ"ל: ואי

ואימא שנה. דיש שנים מלאים ומרובים בימים כשהחדשים מלאים ויש פחותין כשהם חסרים: **שנים** מי מונין לימים. בתמיה א[ו] (ושיטה הוא וכו'): חדשים אתה מחשב לשנים. וכשהן מעברין מוסיפין חדש ולא ימים כ' או ט"ו והכא כתיב עד מלאת הימים הללו ודאי בחדש מיירי:

הריני נזיר אחת גדולה הריני נזיר אחת קטנה. כלומר לא שנא כי אמר גדולה ולא שנא כי אמר קטנה ואפילו אמר מכאן ועד סוף העולם לא הוי נזיר אלא שלשים יום וגדולה דקאמר כלומר גדול עלי המזירות דטריחא עלי או קטנה כלומר דלא טריחא עלי כלל: אפי' מכאן ועד סוף עולם.[1] בגמרא מפרש דטריחא ואריכא לי מלתא כמכאן ועד סוף העולם: **ואמאי** והא מכאן ועד סוף העולם קאמר. פירוש וליהוי נזיר לעולם ומשני הכי קאמר הריני[2] אריכא לי האי מילתא כו' לעולם[3] חד נזירות קביל עליה לקולא דהכי משמע טפי דאם הוא ר"ל מכאן ועד סוף העולם היה לו להזכיר מיכן סוף העולם דיודע הוא שפיר דהעולם יש בו חמש מאות[4] מהלך והיה לו לומר חמש מאות שנים ולפיכך אזלינן לקולא כ"ג:

מכאן ועד מקום פלוני אומדים כמה ימים עד מקום פלוני פחות משלשים יום נזיר שלשים יום. פי' דלא גרע מקיבל נזירות יום אחד דהוי נזיר שלשים יום ואם לאו אם הוי נזיר כמנין הימים או מ' או נ' יום ה"נ נימא אריכא לי מילתא כמכאן ועד מקום פלוני ולא יהיה אלא ל' יום ואפילו יהיה נ' יום עד מקום פלוני [ומשני] כשהחזיק בדרך וקבל עליו דמסתמא מפני אומסי הדרך קבל עליו נזירות להנאל מסכנת הדרך לסך מהלך הימים עד מקום פלוני: ליהוי

נזיר ושעה אחת הריני נזיר אחת ומחצה ה"ז נזיר שתים: **גמ'** למה לי למיתנא כל הני צריכי דאי תנא הריני נזיר ויום אחד הכא הוא דאמרי' אין נזירות ליום א' אמטו להכי קמני תרתין אבל הריני נזיר ושעה אחת לימני ל' ואחד יום קמ"ל ואי

ראשון הגון. והתניא בניחותא הריני נזיר כל ימי חיי הריני נזיר עולם ה"ז נזיר עולם בין שאמר הריני נזיר כל ימי חיי בין שאמר הריני נזיר עולם הוא נזיר עולם ומיקל בתער ומביא קרבן משום דלית ליה קיצותא ק' שנה או אלף שנים אע"ג דלא יאריך כל כך ימים כיון דאית ליה קצותא הוא נזיר לעולם ואינו מגלח כל ימי חייו ולא אמרינן חדא נזיר' קיבל עליו: שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו. הלכך אמרינן דנזירות כמנין שערות קבל עליו אבל מכאן ועד מקום פלוני סדנא דארעא [חד הוא ופריך יומי נמי מובדלים זה מזה והו"ל למימר דבמנין ימים קבל עליו שאני התם דקתני הריני נזיר אחת אפיר'כא דקאמר הריני נזיר אחת מכאן ועד סוף העולם הלכך נזיר אחת קבל עליו אלא דאריכא ליה מלתא דמכאן ועד סוף העולם: הריני נזיר ויום אחד הריני נזיר ושעה אחת הריני נזיר א' ומחצה ה"ז נזיר שתים [באחד] מאלו (הנזירות) הלשונות שאמר קיבל עליו ב' נזירות ומגלח לסוף שלשים ונוהג נזירות אחרת דכיון דאמר הריני נזיר קבל עליו נזירות אחד וכי אמר תו ביום אחד הרי יש כאן נזירות אחרת דאין נזירות פחות מל' יום וכאילו אמר הריני נזיר ל' יום דיום א' חשוב כל'

ז) [ע"י היטב מגילה ה.], ב) [לקמן ח.], ג) לקמן ח., ד) [מוספתא פ"ז לקמן מ:], ה) בכ"ל: ושעה אחת, ו) שנה הוא י"ב חדש כל"ל וי"ג ופשוטה הוא י"ב,

נוסחת הריב"ן

ל) ימיה: ב) שנה לימים דכתיב קרא עד מלאת הימים דחדש הוא דמינין לימים כו': ג) מכאן: ד) אומדים אם יש: ה) דלא בעי לקבל עליה כמנין הימים אלא עד ל' יום בלבד והאי דקאמר מכאן ועד מקום פלוני דמשמע כמ"ד כו': ו) רבה: ז) מכאן: ח) (דלא אריכא ליה דרך) ואמא בכ"י: ט) שמכאן: י) של שלשים שלשים: יא) שלשים ושלשים: יב) דמי לא תגן: יג) הרי זה נזיר: יד) אווני כפרים דהכי מסקינן ליה בבבא מציעא: טו) מכאן ועד מקום פלוני דמי: טז) ואפילו אמר כו': יז) בסוף כל שלשים: יח) ויהא: יט) רבא אמר: כ) גבי אווני ופלכי: כא) של שלשים שלשים: כב) דמפסקו: כג) דקמ"ל לילה: כד) כמכאן: כה) אמינא: כו) כמ"ד אריכא לי הא מלתא כמכאן ועד סוף העולם אבל כו': כז) דמיגין מהלך: כח) ויום ל' או ושעה אחת או ומחצה: כט) ומייב שתים דאפילו למאן דאמר הריני נזיר שעה אחת אין נזירות פחות משלשים יום אבל אמר הריני נזיר ל' יום ויום ל' או ל' ושעה אחת אינו חייב אלא כמנין הימים שקבל עליו הס"ד והשאר ליתא בכ"י: ל) נזירות אחת: לא) נמי עליה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אין זה נזיר עולם (אלא נזיר לעולם) תא"מ וג"כ זו היא גי' רש"י אבל מדברי הרמב"ם ס"ג דנזיר מבואר דל"ג ליה: (ב) רש"י ד"ה מי מיגין וכו' אלא מלאת הימים חדש: (ג) ד"ה אמר וכו' דאפילו אמר וכו' פחותה מל' יום או: (ד) ד"ה וקפריך וכו' של שלשים שלשים ויהא: (ה) ד"ה הריני וכו' הרי זה נזיר: (ו) ד"ה והתניא וכו' מי יי כו' הס"ד ואמ"כ אמ"ד אפי': (ז) ד"ה רבא אמר וכו' ואמ"כ אמר וכו' שלשים הס"ד ר' אפי' אמר וכו' אמר ר' אפי' אמר וכו' אמר ר' אפי' אמר וכו' אמר